

RESUM.

Aquest treball consisteix en la realització d'una recerca performativa sobre el concepte de límit. Donada la meua condició de músic professional aquest estudi pretén ser productiu en el meu desenvolupament com a intèrpret amb el violoncel, en tractar de fer progressar la meua capacitat interpretativa sobretot en l'àmbit de l'expressió. La meua labor està basada en la interpretació de sis peces per a violoncel sol, compostes totes elles a la fi del segle XX, des de l'anàlisi i desenvolupament de diferents visions d'aquest concepte de límit. El projecte proposa dissenyar i viure una experiència de coneixement pensada com un experiment al servei d'un suposat enriquiment de les meues capacitats com a intèrpret.

Aquest concepte de límit no solament ens és útil des del punt de vista de la creació i la interpretació musical, sinó que a més és una idea inherent a l'art contemporani en general i present a més en tots els àmbits del coneixement. Així, el projecte consisteix a dissenyar i viure una experiència de coneixement pensada com un experiment al servei d'un suposat enriquiment de les meues capacitats com a intèrpret, aplicat sobretot en l'àmbit de l'expressió.

La idea originària de realitzar una tesi performativa des de l'aplicació conceptual de la noció de límit ha exigit un estudi i anàlisi de les diferents versions que ens ofereix el concepte. D'altra banda, l'intent de plasmar el meu enriquiment musical en el plànol de l'expressió ha requerit una primera aproximació a l'estat de la qüestió de l'expressió en l'art en general i en la música contemporània en particular. Inevitablement tota aquesta labor comporta una càrrega de subjectivitat inseparable de qualsevol acte performativo, encara així, pretenc plasmar amb la major objectivitat possible tot el procés en el present treball.